

Inte önskvärt att människor agerar mot barnsexturism?

Sida har på regeringens uppdrag tagit fram nya regler för informationsbidrag till svenska organisationer. Reglerna får absurda konsekvenser för möjligheterna att uppnå verkliga och hållbara utvecklingsresultat.

Sida har meddelat att enligt de nya reglerna får informationsbidraget enbart användas för att ge fakta och öka kunskapen om bistånd hos svenska folket. Däremot får pengarna inte användas till att öka engagemanget för viktiga utvecklingsfrågor eller leda till agerande för till exempel fattigdomsbekämpning.

Detta är absurt, och för flera organisationer har det fått negativa konsekvenser.

För organisationen ECPAT, som arbetar mot barnsexhandel, innebär de nya reglerna att de inte kan få stöd för att påverka reseföretag och resenärer att agera mot barnsexturism. Myndigheten Sida har därför krävt att ECPAT ska skriva om målen för sin informationsverksamhet. ECPAT får med andra ord bara godkänt för att öka företagets och resenärernas kunskap om barnsexturism, men inte för att med väl underbyggd information och övertygande argumentation påverka så att människor agerar mot barnsexturism som i bästa fall leder till att utsatta barn slipper detta lidande.

Vi tycker att biståndsminister Gunilla Carlsons fokus på att bistånd ska leda till resultat är bra för det har vi sedan länge haft i fokus. Men hur går dessa nya regler ihop med Carlssons krav på resultat?

Tillsammans med partnerorganisationer i Sverige och i fattiga länder arbetar Forum Syd kontinuerligt med att förnya och förbättra biståndet så att det verkligen gör skillnad för de som mest behöver det. Vi har sett informationsbidraget som ett medel för att nå det övergripande målet för svenskt utvecklingssamarbete, nämligen att bidra till att skapa förutsättningar för fattiga människor att förbättra sina levnadsvillkor. I vår bedömning av svenska organisationers bidragsansökningar har vi därför prioriterat de som har kunnat visa att deras informationsarbete i Sverige har verkan på människors möjligheter att ta sig ur fattigdom.

Är det nu meningen att vi ska göra tvärtom? Prioritera ansökningar som har lägre ambitioner med informationsarbetet och sortera bort de som försöker att uppnå verkliga resultat?

Och var slutar kunskapsökning och var börjar påverkansarbetet? Med andra ord, i vilket stadium inspirerar kunskapsökningen till förändrade attityder och agerande? Gränsen är omöjlig att dra.

Av rädsla att bli återbetalningskyldiga har enstaka organisationer nu börjat skicka informationsmaterial till Forum Syd för att de vill att vi ska granska materialet innan det publiceras. Ska vi skicka materialet vidare till Sida eller vem ska bestämma vad det svenska civilsamhället får säga?

Kan det verkligen vara meningen att målet med informationsbidrag ska vara att upplysa svenskar om bistånd men inte vilka förändringar som leder till fattigdomsbekämpning? Hur kan det vara möjligt att en organisation som ECPAT inte får ha målsättningen att minska sexuellt utnyttjande av barn?

Annica Sohlström
Generalsekreterare Forum Syd